

(وقتی به دنیا آمد او ، خورشید در کنجی خزید
بر صورت مهتابیش ، بال فرشته می وزید) (۲)
(تا چشم خود را باز کرد ، با آن صدای بال ها
مانند نیلوفر شکفت بر لاله های گل ها) (۲)
یک شب تمام آسمان ، بر قلب او آمد فرود
دیگر از آن بر سینه اش ، یک آسمانی تازه بود
کو آیه آیه آینه ، در روبروی آفتاب
کو سوره سوره آسمان ، در لابه لای یک کتاب
کو آنکه یک شب ماه را ، با چشم های خود شکافت
پرواز کرد و مثل نور ، سوی خدای خود شتافت